

پورتال اطلاع رسانی سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری شهریار

شهدا و جانبازان حادثه پلاسکو تشییع و به خاک سپرده شده اند و دیگر وقت بررسی ابعاد مختلف حادثه فرا رسیده است، ایسنا این حادثه را از منظر یک آتش نشان و نیروی عملیاتی آتش نشانی آسیب شناسی کرده و از او پرسیده است که اگر در عملیات اطفاء حریق پلاسکو حضور داشت، چه اقدامی انجام می داد.

داود براتی که بیش از 30 سال در آتش نشانی فعالیت کرده و سال ها معاون پیشگیری آتش نشانی تهران بوده است، در گفتوگو با ایسنا در این باره اظهار کرد: ساختمان پلاسکو با بیش از ۵۰ سال قدمت، ارتفاع و زیربنای بالا داشت و مملو از تریکو و انواع مواد قابل اشتعال و خطرناک بود که به این موارد باید بار انسانی صدها نفر از کسبه و مراجعه کنندگان را نیز اضافه کرد که همه این ها سبب شده بود که این ساختمان در زمره اماکن بسیار پر مخاطره قرار بگیرد. وی با بیان اینکه ساختمان پلاسکو دارای سازه فلزی نامقاوم و عناصر ساختمانی ضعیف بود، گفت: نبود ابتدائی ترین امکانات ایمنی و تدافعی در این ساختمان در کنار تاسیسات ناقص ایمنی، شرایطی را ایجاد کرد که شروع حریق با توسعه سریع آن در ساختمان همراه شد.

این کارشناس ارشد ایمنی و حریق ادامه داد: در نبود امکانات ایمنی الزامی در این گونه ساختمان های پر مخاطره و همچنین نداشتن تجهیزات پیشرفته عملیاتی آتش سوزی در بناهای بلند مرتبه باید به این نکته مهم توجه شود که در این نوع آتش سوزی ها عملیات باید از بیرون ساختمان و با حداقل ممکن نفرات انسانی در داخل بنا، انجام شود.

براتی با بیان اینکه آتش نشانان در این شرایط جان خود را به خطر انداخته و برخلاف استانداردهای عملیاتی، ده ها نفر برای نجات جان افراد به داخل ساختمان رفتند، گفت: البته با توجه به کاستی ها و برای جبران این کاستی ها و کمبود ها چاره ای جز این نیز وجود نداشت.

معاون سابق پیشگیری سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهر تهران با بیان اینکه آتش نشانان باز هم در کلاس درس فداکاری و ایثار ممتاز شدند، گفت: اما در مقابل کسانی هم مردود شدند، آنها که فریاد های آتش نشانان برای ایمن سازی اماکن پرخطر را بارها و بارها نشنیده و و تاوان سختی را برای شهروندان و داغدیگان فراهم کردند.

براتی تصریح کرد: برای تغییر رویکرد و ایمن سازی اماکن پرخطر در شهر تهران، امروز هم بسیار دیر است. زنگ های خطر ایمنی کانون های خطر تهران با شدت و به طور ممتد به صدا در آمده است و راهی نداریم جز اینکه ایمنی را با تمام وجود باور کنیم و نقش خود را برای تأمین آن ایفا کنیم.